

प्रकृथ्य, ^१प्रकृथय्य, प्रचिकृथिष्य, प्रचाकृथ्य ;
 क्राथम् २, } ^२कृथम् २, क्राथम् २, } चिकृथिषम् २, } चाकृथम् २ ; }
 कृथित्वा २, } कृथयित्वा २, } चिकृथिषित्वा २, } चाकृथित्वा २. }

(281) “ कृदि आह्वाने रोदने च ”

(I-भ्वादि:-72. (774.) सक. सेट्. पर.)

अस्यैव वैकृत्येऽर्थे घटादिपाठः षित्वं च । आत्मनेपदं च घटादिपठितस्य ।
 कृन्दकः-न्दिका, कृन्दकः-न्दिका, चिकृन्दिषकः, चाकृन्दकः, इत्यादिकं
 सर्वं कृन्दतिवत् (270) ज्ञेयम् । अनुपधात्वेऽपि घटादिपाठात् णमुलि
 ‘चिण्णमुलोः’ (6-4-93) इति दीर्घविकल्पः—कृन्दम् २-कृन्दम् २, इति
 रूपम् । कृन्दमानः, कृन्दिष्यमाणः, चिकृन्दिषमाणः, चिकृन्दिषिष्यमाणः ; इति
 शानचि रूपाणीति विशेषः ।

(282) “ कूप व्यक्तायां वाचि ”

(X-चुरादि:-1659. अक. सेट्. उभ.) [अ]

कूपकः-पिका,	चिकूपयिषकः-पिका ;
कूपयिता-त्री,	चिकूपयिषिता-त्री ;
कूपयन्-न्ती,	चिकूपयिषन्-न्ती ;
कूपयिष्यन्-न्ती-ती,	चिकूपयिषिष्यन्-न्ती-ती ;
कूपयमानः,	चिकूपयिषमाणः ;
कूपयिष्यमाणः,	चिकूपयिषिष्यमाणः ;
कूप-कूपौ-कूपः ;	—
कूपितम्-तः-तवान्,	चिकूपयिषितः-तवान् ;
कूपः,	चिकूपयिषुः ;
कूपयितव्यम्,	चिकूपयिषितव्यम् ;

1. ‘ल्यपि लघुपूर्वात्’ (6-4-56) इति णेरयादेशः ।

2. ‘चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम्’ (6-4-93) इति दीर्घविकल्पः ।

[अ] अनेकाच्त्वात् अस्य घातोः यङ् न । ‘हृप’ इत्यस्य पाठान्तरमिदम् ।